

אותם הצדיקים הצרורים בצרור החיים, וְתִמְנֵן חֲמֵי עֲנוּנָא דְמַלְכָּא, וּמִתְהַנְיָא מִן זִיּוּא עֲלָאָה, ושם היא רואה תענוג המלך הוא מלכו של עולם ז"א ונהנה מזיו העליון המתנוצץ שם מאו"א.

מידה כנגד מידה הוא קנה בהנהגתו והליכתו במדת החסד וזוכה שימשך עליו חוט של חסד

וְכַד אֶתְעַר אֵיילָתָא קְדִישָׁא בְּרוּחַ צְפוֹן, וכאשר מתעוררת

המלכות הנקראת אילה בשעה שמנשב רוח צפונית והיינו בחצות הלילה,

נִחְתָּא וְקָם הֵהוּא זַפְאָה דְקָנִי לָהּ, יורדת הנשמה בחזרה בגופו של אותו

צדיק שקנה אותה, וְאַתְגַּבַּר כְּאַרְיֵה תְקִיפָא בְּאוֹרֵייתָא, עַד

דְּאֵתִי צְפָרָא, ומתגבר כאריה חזק בעסק התורה הקדושה עד שמגיע הבוקר [קסג]

וְאֵזִיל בְּהֵהִיא אֵיילָתָא קְדִישָׁא לְאַתְחֻזָּא קָמִי מַלְכָּא,

לְקַבְּלָא חַד חוּטָא דְחָסֵד, ואח"כ הולך יחד עם האילה הקדושה היא

המלכות לראות פני המלך בעת היחוד והמלכות מראה אותו לפני מלכו של עולם וזוכה

לקבל חוט של חסד וכמו שאמרו בגמרא כל העוסק בתורה בלילה חוט של חסד משוך עליו

ביום, וּמֵאִי (דף כ"ה ע"ב) אֵיהּוּ דָּא חוּטָא דְאַבְרָהָם, ומהו אותו חוט של

אור הרשב"י

לנוח עד כשעה קודם עלות השחר ושוב מתעורר ומתגבר כארי בעסק התורה הקדושה וגם בזה מעלתו גדולה ועצומה וכן היה נוהג בעל כף החיים.

[קסג] אמנם גם אם אינו יכול לעסוק בתורה עד אור הבוקר מכל מקום מתעורר חצות ומברך ברכות השחר ועורך תיקון חצות ואח"כ לומד איזה שעה ואחר כל זה הולך

הלימוד היומי

חסד זהו חוט של חסד הנמשך ממדת חסד דאברהם, וְהוּא קָנִי לִיָּהּ שהוא קנה את החוט של חסד בהנהגתו והליכתו במדת החסד כאן בעוה"ז וְכִתִּיב כמו שכתוב, (בראשית יד) אִם מְחוּט וְעַד שָׁרוּךְ נֶעַל, הוּא לָא אֶתְהַנִּי מֵאַחֲרָא כְּלוּם וְאָמַר אִם מְחוּט, זָכָה לְהֵאֵי חוּטָא כי אברהם אבינו לא נהנה כלל מאחרים ורק רצה לתת ולהשפיע ולכן אמר למלכי צדק מלך שלם שלא יקח כלום אפילו לא חוט ושרוך נעל ולכן זכה לחוט של חסד זה, וְדָא אֶקְרִי חוּטָא דְאַבְרָהָם והוא הנקרא חוט החסד של אברהם שזוכה לו גם הקם בחצות לילה.

המלכות מקוננת בגלות על שנתרחקה מהקב"ה

וְכַד אָתִי הֵהוּא זַפְאָה בְּהֵאֵי אֵיִלְתָּא וכאשר מגיע אותו צדיק יחד עם השכינה ליחוד, פְּדִין אֶתְעַטֵּר עִמָּה קָמִי מְלָכָא אז הוא מתעטר איתה לפני המלך ז"א ומקבל ממנו גם הוא את אורות המוחין, וְדוּד קָאֲמַר, (תהלים כב) לְמִנְצַחַ עַל אֵילַת הַשַּׁחַר, דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל ודוד המלך אמר ברוח קדשו למנצח על אילת השחר, אילת השחר היא המלכות הנקראת כנסת ישראל אֵילַת הַשַּׁחַר שִׁירְתָּא דְכְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, דְּקָאֲמַרִּי בְּגִלּוּתָא ומזמור זה הוא שירתה של המלכות על זמן הגלות שמקוננת ואומרת אֵלִי לְמָה עֲזַבְתָּנִי וְגו' כי בזמן הגלות היא רחוקה ממלכו של עולם ואינה ביחוד איתו כאשר היתה באמנה איתו בזמן בית המקדש עד שיבנה בית המקדש במהרה בימנו ויחזרו זו"ן להיות ביחוד תדיר בב"א.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

החיצונים שהחוטא דבק בהם נפרעים ממנו ולא מרחמים עליו

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וּפְאִין אֵינּוֹן מְאִירֵי דְנִשְׁמָתָא אשריהם

אותם בעלי נשמה היינו שזכו לה בעבודתם או שכבר מעת יצירתם המשיכו להם

ההורים נשמה קדושה מהבריאה ע"י קדושתם בעת הזווג, **מְאִירֵי דְאִוְרֵייתָא,**

בְּנֵי פּוּלְחָנָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא אשריהם בעלי התורה בני עבודתו של

המלך הקדוש היינו שעוסקים תמיד בעבודת השי"ת. **וְוֵי לְאֵינּוֹן חַיִּיבֵיָא,**

דְּלֹא זְפָאן לְאַתְדַּבְּקָא בְּמֵאִירֵיהוֹן, וְלֹא זְפָאן בְּאִוְרֵייתָא

אוי לאותם החוטאים שלא זוכים להדבק בהשי"ת ולא זוכים לעסוק בתורה הקדושה הנותנת

חיים לעושיה, **דְּכָל מָאן דְּלֹא זָכִי בְּאִוְרֵייתָא, לֹא זָכִי לֹא**

בְּרוּתָא, וְלֹא בְּנִשְׁמָה כי מי שאינו עוסק בתורה הקדושה אינו זוכה לא ברוח ולא

בנשמה [קטז]. **וְאַתְדַּבְּקוּתָא דְלַחוֹן, בְּהֵהוּא סְטָרָא דְזֵינִין**

בִּישֵׁין וכשהם בחינת נפש לבד הדבקותם היא באותם מינים רעים החיצונים התלויים

באור וכמו שביארנו לעיל. **וְהֵאֵי לֵית לֵיהּ חוּלְקָא בְּמִלְכָּא**

קְדִישָׁא, לֵית לֵיהּ חוּלְקָא דְקְדוּשָׁה וזה אין לו חלק במלך הקדוש

ואין לו חלק בקדושה. **וְוֵי לֵיהּ כַּד יַפּוּק מֵהֵאֵי עֲלָמָא** אוי לו כאשר יצא

אור הרשב"י

המרבה ואחד הממעים, כי לא יזכה האדם לקנות ג' חלקי נר"ן אא"כ לומד בתפילין, וביותר אם לומד בתפילין דר"ת, וכמ"ש מהב"ר בשם מהר"ם פפירש ז"ל ע"ש.

[קטז] ובפרט עסק התורה עם תפילין של רבנו תם וכמו שכתב הר"י"ח הטוב בספר בן איש חי פרשת חיי שרה אות יא וז"ל: אין לחלוץ התפילין עד שילמוד בהם תחלה, אחד

הלימוד היומי

מזה העולם בעת פטירתו, **דְּהָא אֲשֶׁתְּמוֹדֵעַ הוּא לְגַבִּי אֵינּוֹן זִינִין**
בִּישֵׁין דהרי הוא מוכר וידוע אצל אותם החיצונים הרעים, **מְאֲרֵי חַצִּיפוּתָא,**
תְּקִיפֵי כְּכַלְבָּא שהם בעלי עזות פנים והם חצופים ככלבים כי בחוצפתם הם
 שהחטיאו אותו והם שבאים ליפרע ממנו על חטאיו, **שְׁלוּחֵי דְנוֹרָא דִּגְיָהֲנָם,**
דְּלֹא מִרְחָמֵי עֲלֵיהוּ והם שלוחי אש הגיהנם ואינם מרחמים על הרשעים האלו
 כלל.

עם ישראל יכולים לעלות מעלה מעלה מנפש לרוח מרוח לנשמה אבל עכו"ם
 אינם עולים לעולמים

תָּא חַזִּי מַה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה בא
 וראה, מה בין ישראל לעמים עובדי עבודה זרה. **יִשְׂרָאֵל, אִף עַל גַּב**
דְּלֹא זָכִי בַר נֶשׁ יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא בְּנַפְשׁ בעם ישראל אפילו כשלא
 זוכה האדם אלא לבחינת נפש, **דְּרָגָא עֲלָאָה קָאִים עֲלֵיהּ** עומדת עליו
 מדריגה עליונה והוא שואף להגיע אליה ולהשיגה, **וְאִי אִיהוּ בְּעֵי לְמִקְנֵי**
רִיחַ ואם הוא רוצה הוא יכול לקנות רוח, **וְאִי אִיהוּ בְּעֵי לְמִקְנֵי נְשָׁמָה**
 ואם רוצה יכול גם לקנות נשמה, **קָנִי וְזָכִי בָּהּ** ועל ידי עבודתו הוא קונה אותה
 והיא שלו. **אַבְל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, לָא קִנְיִין לְעַלְמִין**
 אבל העמים עובדי עבודה זרה אינם יכולים לקנות לעולמים מדריגה שלמעלה מהם ונפשם
 היא מג' קליפות הטמאות, **בַּר אִי אֲתַנְזֹר, דְּקִנְיֵי נַפְשׁ** (תחת נפש)